

Неофіційний переклад

Логотип Федерального міністерства юстиції

Закон про охорону лісів та сприяння розвитку лісового господарства (Федеральний лісовий закон)

BWaldG

Дата прийняття: 02.05.1975

Повна назва:

"Федеральний закон про ліси від 2 травня 1975 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 1037), з останніми змінами, внесеними статтею 112 Закону від 10 серпня 2021 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 3436)"

Стан: Востаннє змінено статтею 112 G від 10.8.2021 | 3436

Ви можете знайти більше інформації про статус в меню в розділі Примітки

Примітка

(+++ Перевірка тексту чинна з: 3.8.1984 +++)

Перший розділ Загальні положення

§ 1 Мета закону

Метою цього Закону є, зокрема,

1. зберігати і, за необхідності збільшувати ліс через його економічну вигоду (функція використання) і через його важливість для навколишнього середовища, зокрема для постійної ефективності природного балансу, клімату, водного балансу, підтримки чистоти повітря, родючості ґрунту, ландшафту, сільського господарства та інфраструктури, а також відпочинку населення (функція захисту та рекреації), а також забезпечувати належне управління ним у довгостроковій перспективі,
2. сприяти розвитку лісового господарства та
3. досягти балансу між інтересами широкої громадськості та інтересами власників лісів.

§ 2 Ліс

(1) Лісом у розумінні цього закону є будь-яка земельна ділянка, на якій ростуть лісові рослини. До лісу належать також вирубки або проріджені ділянки, лісові стежки, просіки та полезахисні лісові смуги, лісові галявини та просіки, лісові луки, пасовища для дичини, склади деревини та інші тери торії, що пов'язані з лісом та обслуговують його.

(2) Не є лісами в розумінні цього Закону

1. Землі, на яких деревні породи висаджуються з метою ранньої заготівлі деревини і період ротації яких не перевищує 20 років (короткоротаційні насадження),
2. Території з деревами, які також використовуються для вирощування сільськогосподарської продукції (агролісомеліорація),

3. території, на яких ростуть лісові рослини, які зареєстровані як сільськогосподарські угіддя 6 серпня 2010 року в системі ідентифікації територій, про яку йдеться в § 3, речення 1 Постанови ІАСС від 3 грудня 2004 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 3194), з останніми змінами, внесеними статтею 2 Постанови від 7 травня 2010 року (eBAnz AT51 2010 V1), за умови, що вони все ще перебувають у сільськогосподарському користуванні,
 4. менші ділянки, розташовані на лузі або в забудованій місцевості, які засаджені окремими групами дерев, рядами дерев або живоплотом, або використовуються як розсадники дерев, а також
 5. базові території засаджені лісовими рослинами
 - a) на залізничних лініях, у тому числі на об'єктах обслуговування, та
 - b) з обох боків колії на ширину 6,80 метрів, виміряну від центру зовнішньої колії, або, якщо колії розташовані в зоні насипів або виїмок, де узбіччя або підшва насипу знаходиться далі, ніж 6,80 метрів від центру колії, на ширину від центру колії до підшви насипу або до узбіччя насипу.
- (3) Федеральні Землі можуть класифікувати інші земельні ділянки як ліси і виключити з визначення лісу ялинкові та декоративні насадження, а також парки, що належать до житлової зони.

§ 3 Типи власності лісів

- (1) Державним лісом у розумінні цього Закону є ліс, який перебуває у виключній власності Федерації, Федеральної Землі або установи чи фонду публічного права, а також ліс, який перебуває у спільній власності Федеральної Землі, якщо він вважається державним лісом відповідно до земельного законодавства.
- (2) Муніципальний ліс у розумінні цього Закону - це ліс, який перебуває у виключній власності муніципалітетів, об'єднань муніципалітетів, ..., за винятком лісів релігійних громад та їхніх установ, а також подібних об'єднань (громадські ліси), якщо вони не розглядаються як муніципальні ліси відповідно до положень Земельного законодавства.
- (3) Приватний ліс у розумінні цього Закону - це ліс, який не є ні державним, ні муніципальним лісом.

§ 4 Власники лісів

Власниками лісів у розумінні цього Закону є власник лісу та уповноважений користувач, якщо останній є безпосереднім власником лісу.

Другий розділ **Збереження лісу**

§ 5 Положення про державне законодавство

Положення цієї глави є рамковими положеннями для законодавства земель. Протягом двох років після набрання чинності цим Законом федеральні землі повинні прийняти положення, що відповідають положенням цієї глави, включаючи відповідні положення про компенсацію, або адаптувати існуючі положення.

Частина I **Лісове рамкове планування та збереження функцій лісу в плануванні та заходах організаторів громадських проектів**

§§ 6 та 7 (відмінено)

§ 8 Збереження функцій лісу в плануванні та заходах громадських організацій

У випадку планів та заходів, які передбачають використання лісових територій або можуть вплинути на лісові території з точки зору їх впливу, громадські спонсори проекту повинні,

1. належним чином враховувати функції лісу відповідно до § 1 Nr. 1;
2. інформувати та консультуватися з органами, відповідальними за ведення лісового господарства, ще на етапі підготовки планів та заходів, якщо інша форма участі не передбачена цим Законом та іншими положеннями.

Частина II Збереження та управління лісом, початкове заліснення

§ 9 Охорона лісу

- (1) Ліси можуть бути вирубані та переведені в інший вид використання (перетворені) лише з дозволу компетентного органу відповідно до земельного законодавства. При прийнятті рішення щодо клопотання про перепрофілювання, права, обов'язки та економічні інтереси власника лісу, а також інтереси громадськості повинні бути зважені як між собою, так і з іншими інтересами. У наданні дозволу слід відмовити, якщо збереження лісу відповідає переважно суспільним інтересам, зокрема, якщо ліс має важливе значення для ефективності екосистеми, лісогосподарського виробництва або рекреації населення.
- (2) Перетворення лісу також може бути дозволено на певний період часу; при цьому повинні бути встановлені умови, що гарантують належне заліснення земель протягом розумного періоду часу.
- (3) Землі можуть вирішити, що перетворення
1. не потребує дозволу відповідно до пункту 1, якщо для лісової ділянки законодавчо встановлений інший тип використання на підставі інших положень публічного права;
 2. підлягає подальшим обмеженням або, особливо у випадку захисних та рекреаційних лісів, забороняється.

§ 10 Початкове заліснення

- (1) Первинне заліснення земельних ділянок потребує дозволу компетентного органу відповідно до земельного законодавства. У дозволі може бути відмовлено лише в тому випадку, якщо вимоги просторового та регіонального планування суперечать залісненню і не можуть бути виконані шляхом встановлення певних умов. Відповідно застосовується §9, абзац 1, речення 2.
- (2) Землі можуть визначати, що початкове заліснення
1. не потребує дозволу, якщо заліснення було законно встановлене для даної території на основі інших публічно-правових норм або якщо вимоги просторового та регіонального планування не зачіпаються;
 2. підлягає подальшим обмеженням або навіть забороняється.

§ 11 Ведення лісового господарства

- (1) Ліс повинен управлятися належним чином і невиснажливо в межах його цільового призначення. Земельне законодавство повинно, принаймні, регулювати обов'язок усіх власників лісів відновлювати суцільно вирубані лісові ділянки або зріджені лісові насадження протягом розумного періоду часу
1. для відновлення лісів або
 2. оскільки природне поповнення залишається неповним, якщо тільки не було дозволено перетворення на інший тип використання або не дозволено іншим чином.
- (2) Керівництво зобов'язане враховувати
1. функцію лісу як архіву природної та культурної історії, а також
 2. у випадку парків, садів і кладовищ - збереження історичних пам'яток.

§ 12 Захисний ліс

- (1) Ліси можуть бути оголошені захисними лісами, якщо необхідно здійснити або утриматися від здійснення певних лісогосподарських заходів з метою відвернення або запобігання небезпекам, значним збиткам або значним ризикам для населення. Оголошення лісу захисним розглядається, зокрема, для захисту від шкідливого впливу навколишнього середовища в розумінні Федерального закону про контроль за викидами від 15 березня 1974 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 721), водної та вітрової ерозії, шкідливого стікання атмосферних опадів та снігових лавин. § 10 Федерального закону про автомагістралі та § 51 (1) речення 1 № 3 Федерального закону про воду залишаються без змін.
- (2) Оголошення захисного лісу відповідно до абзацу 1 не вимагається, якщо статус захисного лісу надається безпосередньо на підставі федеральних земельних нормативних актів.
- (3) Для проведення суцільної або рівноцінної рубки в захисному лісі потрібен дозвіл компетентного органу відповідно до закону федеральної землі. Дозвіл може бути обумовлений умовами, якщо це необхідно для збереження функцій лісу.

(4) Інші деталі регулюються федеральними землями. Вони можуть видавати додаткові розпорядження, які зобов'язують власника лісу утримуватися від певних дій або здійснювати певні заходи в захисному лісі.

§ 13 Рекреаційний ліс

(1) Ліси можуть бути оголошені рекреаційними лісами, якщо в інтересах суспільства є охорона, утримання або організація лісових територій для рекреаційних цілей.

(2) Інші деталі регулюються Федеральними Землями. Зокрема, вони можуть видавати нормативні акти щодо

1. ведення лісового господарства лісом з точки зору типу та обсягу;
2. обмеження полювання для захисту відвідувачів лісу;
3. зобов'язання власників лісів сприяти будівництву, зведенню та утриманню доріжок, лавок, укриттів та інших подібних споруд або об'єктів, а також до усуненню споруд або об'єктів, що заважають їхньому використанню;
4. поведінка відвідувачів лісу.

§ 14 Вхід до лісу

(1) Вхід до лісу з рекреаційною метою дозволений. Їзда на вело сипеді, пересування на інвалідному візку та верхова їзда в лісі дозволена тільки на дорогах і стежках. Користування здійснюється на власний ризик. Це стосується, зокрема, типових лісових небезпек.

(2) Федеральні землі регулюють деталі. Вони можуть обмежувати доступ до лісу з важливих причин, зокрема, з метою охорони лісу, ведення лісового або мисливського господарства, захисту відвідувачів лісу, запобігання значній шкоді або захисту інших інтересів власника лісу, що заслуговують на захист, а також можуть прирівнювати інші види користування до доступу до лісу повністю або частково.

Третій розділ **Лісогосподарські об'єднання**

Частина I **Загальні положення**

§ 15 Типи лісогосподарських об'єднань

Лісогосподарськими об'єднаннями в розумінні цього Закону визнані об'єднання лісового менеджменту (Частина II), асоціації лісового менеджменту (Частина III) та лісогосподарські товариства (Частина IV).

Частина II **Об'єднання лісового менеджменту**

§ 16 Визначення

Об'єднання лісового менеджменту - це об'єднання землевласників приватного права, що мають за мету покращення управління відповідними лісовими ділянками та земельними ділянками, призначеними для заліснення (ділянками), зокрема для подолання недоліків, пов'язаних з невеликим розміром території, несприятливим рельєфом, фрагментацією власності, змішаним розташуванням, недостатньою лісогосподарською освоєністю чи іншими структурними недоліками.

§ 17 Завдання об'єднання лісового менеджменту

Об'єднання лісового менеджменту повинне мати своїм завданням принаймні один з наступних заходів:

1. Координація оперативних планів або оперативних звітів і бізнес-планів, а також окремих лісогосподарських проектів;
2. Координація проектів, важливих для лісогосподарського виробництва та продажу деревини або іншої лісової продукції;
3. Виконання робіт з догляду за лісом, поліпшення ґрунту та догляду за деревостанами, включаючи охорону і захист лісу;
4. Будівництво та утримання доріжок;
5. Здійснення лісозаготівлі, деревообробки та транспортування деревини;

6. Закупівля та використання машин і обладнання для кількох заходів, підсумованих у пунктах 2-5.

§ 18 Визнання

(1) Об'єднання лісового менеджменту визнається компетентним органом відповідно до земельного законодавства за заявою, якщо воно відповідає наступним вимогам:

1. Це має бути юридична особа приватного права;
2. вона повинна забезпечити значне поліпшення управління всіма об'єктами нерухомості, пов'язаними між собою за розміром, розташуванням та зв'язком;
3. Статут або партнерська угода повинні містити положення про
 - a) завдання;
 - b) фінансування завдання;
 - c) право та обов'язок об'єднання лісового менеджменту контролювати виконання завдання;
 - d) адміністративні штрафи або договірні санкції у разі винного порушення матеріальних членських зобов'язань;
 - e) зобов'язання членів об'єднання виставляти на продаж всю або частину деревини, призначеної для продажу, якщо асоціація має завдання продавати деревину.
4. Якщо обрано правову форму кооперативу або асоціації з правоздатністю здійснювати комерційну діяльність, це також має бути передбачено в статуті:
 - a) умови набуття та втрати членства, згідно з якими членство може бути скасовано не раніше кінця третього повного фінансового року, а період повідомлення про це має становити не менше одного року;
 - b) органи, їхні завдання та спосіб прийняття рішень. Необхідно передбачити, що рішення про вид та обсяг лісгосподарських заходів, які будуть здійснюватися, а також про правила спільного продажу, якщо Рада директорів не уповноважена приймати рішення з цих питань відповідно до Статуту, приймаються Загальними зборами або Зборами членів і вимагають більшості у дві третини голосів;
5. Якщо обрано організаційно-правову форму корпорації, необхідно забезпечити, щоб акціонери спільно виконували завдання щонайменше протягом трьох повних фінансових років;
6. до її складу має входити щонайменше сім членів;
7. вона повинно дозволяти існувати значній конкуренції на ринку деревини.

(2) Зобов'язання, передбачене абзацом 1 п. 3 літ. е, не поширюється на кількість деревини, на яку члени об'єднання лісового менеджменту уклали договори купівлі-продажу до вступу; вони повинні повідомити об'єднання лісового менеджменту про обсяг і тривалість цих договорів до вступу в об'єднання.

(3) Якщо до складу об'єднання входять громадські ліси, воно може бути визнане, якщо до нього входить менше семи членів

§ 19 Надання правоздатності об'єднанням

Якщо лісгосподарське об'єднання обрало правову форму об'єднання з правоздатністю здійснювати комерційну господарську діяльність, воно може отримати правоздатність відповідно до § 22 Цивільного кодексу Німеччини від органу, відповідального за визнання, одночасно з його визнанням.

§ 20 Відкликання визнання

Компетентний орган відповідно до земельного законодавства може відкликати визнання, якщо умова визнання більше не виконується або якщо об'єднання лісового менеджменту не виконує своє завдання або виконує його неналежним чином протягом тривалого періоду часу.

Частина III **Асоціації лісового менеджменту**

§ 21 Поняття та завдання

(1) Асоціації лісового менеджменту - це об'єднання землевласників у формі корпорацій публічного права, спрямовані на досягнення мети, визначеної в § 16.

(2) Розділ 17 застосовується відповідно до завдання. Він не може бути поширений на спільну реалізацію стандартних планів по менеджменту.

§ 22 Вимоги до створення асоціації лісового менеджменту

- (1) Асоціація лісового менеджменту може бути створена лише для територій з особливо несприятливою лісогосподарською структурою.
- (2) Інші вимоги полягають у тому, що
 1. об'єднання значно покращить управління земельними ресурсами з точки зору їх розміру, розташування та зв'язку;
 2. злиття створює значну конкуренцію на ринку деревини;
 3. щонайменше дві третини власників нерухомості, які також представляють щонайменше дві третини площі, погоджуються на створення об'єднання;
 4. прохання компетентного органу федеральної землі до всіх причетних землевласників створити об'єднання лісового менеджменту (Частина II) не увінчалось успіхом.
- (3) Орган влади встановлює строк для подання запиту відповідно до абзацу 4 частини 2. Як правило, цей строк становить один рік і не може перевищувати двох років.
- (4) Землі, які служать або призначені для спеціальних суспільних цілей, можуть бути включені до складу асоціацій лісового менеджменту лише за згодою уповноважених користувачів.

§ 23 Утворення асоціації лісового менеджменту

- (1) Для створення асоціації лісового менеджменту компетентний орган, уповноважений відповідно до земельного законодавства, проводить установчі збори, розробляє проєкт статуту та попередній перелік ділянок, що беруть участь у ньому, та їхніх власників, а також скликає установчі збори.
- (2) Статут повинен бути затверджений компетентним органом відповідно до державного законодавства.
- (3) Асоціація лісового менеджменту починає свою діяльність з моменту публічного оголошення Статуту.
- (4) Органи державного управління земель уповноважені регулювати деталі процедури створення, затвердження та публікації статутів у встановленому законом порядку. Уряди земель можуть передавати ці повноваження вищим органам державної влади.

§ 24 Членство

- (1) Членами асоціації лісового менеджменту є власники майна, що входить до його складу. Якщо уповноваженим користувачем є не власник, а інша особа, вона може взяти на себе права та обов'язки власника на час дії права користування за згодою власника. Про прийняття прав і обов'язків та згоду власника необхідно письмово повідомити асоціацію лісового менеджменту.
- (2) Статут може дозволити іншим членам приєднатися до організації.

§ 25 Статут

- (1) Статут приймається членами більшістю голосів, зазначеною в пункті 3 частини 2 статті 22.
- (2) Статут асоціації лісового менеджменту повинен містити положення про:
 1. його назву та юридичну адресу;
 2. його завдання;
 3. права та обов'язки членів організації;
 4. право голосу членів організації;
 5. її конституцію, адміністрацію та представництво;
 6. основу для встановлення зборів та базу для нарахування внесків;
 7. бюджетування, управління фінансами, грошовими коштами та бухгалтерський облік;
 8. використання активів після ліквідації лісогосподарського об'єднання.
- (3) Положення статті 18 (1), пункт 3, літера "е" та пункт 2 застосовуються відповідно.

§ 26 Органи асоціації лісового менеджменту

Органами Асоціації асоціації лісового менеджменту є Збори Асоціації, Рада директорів та, якщо це передбачено Статутом, Комітет Асоціації.

§ 27 Завдання Асамблеї Асоціації

Асамблея Асоціації обирає Виконавчу раду та її голову. Збори приймають рішення щодо

1. розміру зборів та внесків;
2. бюджету, річні фінансові звіти та розподіл доходів;
3. розпуску Виконавчої ради;
4. внесення змін до Статуту;
5. придбання, продажу та обтяження землі асоціації лісового менеджменту;
6. розпуску асоціації лісового менеджменту;
7. питань, що стосуються компетенції за статутом.

§ 28 Головування на зборах асоціації, скликання та співвідношення голосів

- (1) На Асамблеї Асоціації головує Голова Ради директорів.
- (2) Голова скликає Асамблею Асоціації щонайменше один раз на рік. Він зобов'язаний скликати її, якщо цього письмово вимагають щонайменше дві десятих членів або наглядовий орган із зазначенням порядку денного.
- (3) Право голосу членів визначається у Статуті відповідно до розміру їхнього майна. Кожен член має щонайменше один голос. Жоден член не може мати більше двох п'ятих від загальної кількості голосів. Збори Асоціації приймають рішення більшістю поданих голосів, якщо інше не передбачено цим Законом або Статутом.

§ 29 Виконавча рада

- (1) Виконавча рада Асоціації лісового менеджменту складається з голови та щонайменше двох інших членів.
- (2) Виконавча рада керує діяльністю Асоціації. Вона представляє Асоціацію в суді та поза ним.

§ 30 Комітет Асоціації

Статут може передбачати створення комітету Асоціації. Незважаючи на § 27, статут може передавати на розгляд цього комітету питання, що не мають великого значення для прийняття рішень. Крім того, може бути передбачено, що комітет Асоціації бере участь у виконанні певних адміністративних завдань ради директорів.

§ 31 Внесення змін до Статуту

- (1) Збори Асоціації приймають рішення про внесення змін до Статуту більшістю не менше двох третин голосів усіх членів.
- (2) Зміни до Статуту вимагають схвалення компетентного органу відповідно до державного законодавства. Поправка набуває чинності з моменту її публічного оголошення.

§ 32 Поділ майна

- (1) Землі, лісгосподарське використання або призначення яких назавжди змінено на підставі правової норми, офіційного розпорядження або дозволу, залишають ліси спілки після завершення перетворення.
- (2) В іншому випадку для вилучення земельної ділянки з асоціації лісового менеджменту потрібен дозвіл компетентного органу відповідно до земельного законодавства. Дозвіл може бути наданий лише за наявності вагомих підстав. У ньому відмовляють, якщо вилучення поставить під загрозу виконання завдання асоціації лісового менеджменту. Дозвіл надається на земельні ділянки, зазначені в § 22 абз. 4, якщо про це просять уповноважені користувачі.

§ 33 Розподіл, внески

- (1) Асоціація лісового менеджменту стягує з членів внесок, якщо інших доходів не вистачає для покриття його фінансових потреб. Внесок регулярно розраховується відповідно до розміру земельних ділянок, що належать асоціації лісового менеджменту. Якщо це доцільно, може використовуватися інша шкала.
- (2) Асоціація лісівників може стягувати з членів внески на конкретні цілі або послуги.

§ 34 Нагляд

(1) Асоціація лісового менеджменту підлягає нагляду компетентного органу відповідно до земельного законодавства. Для цього потрібен дозвіл наглядового органу

1. для продажу та обтяження нерухомого майна та прирівняних до нього прав;
2. брати кредити та надавати гарантії.

(2) У всіх інших питаннях нагляд за діяльністю Асоціації лісового менеджменту регулюється земельним законодавством. Земельні органи влади мають право детально регламентувати повноваження наглядового органу в законодавчому порядку; вони можуть передавати ці повноваження вищим земельним урядам.

§ 35 Перелік об'єднань

Асоціація лісового менеджменту веде реєстр майна, що входить до складу асоціації, власників та їхніх прав голосу. Уряди федеральних земель уповноважені визначати деталі створення та ведення реєстру асоціації у законодавчому порядку. Уряди земель можуть делегувати ці повноваження вищим органам державної влади.

§ 36 Розпуск асоціації лісового менеджменту

(1) Збори Асоціації можуть прийняти рішення про розпуск Асоціації лісового менеджменту більшістю щонайменше у три чверті голосів усіх її членів.

(2) Постанова повинна бути затверджена компетентним органом відповідно до законодавства держави.

Частина IV

Лісогосподарські товариства

§ 37 Поняття та завдання

(1) Лісогосподарські товариства - це об'єднання приватного права визнаних асоціацій лісового менеджменту, об'єднань лісового менеджменту або лісогосподарських кооперативів, утворених відповідно до земельного законодавства, або подібних об'єднань, у тому числі обцинних лісів з єдиною метою працювати над адаптацією лісогосподарського виробництва та продажу лісогосподарської продукції до вимог ринку.

(2) Лісогосподарські об'єднання можуть мати своїм завданням лише такі заходи:

1. Інформування та консультування членів та участь у рамковому плануванні лісового господарства;
2. Координація продажів;
3. Підготовка та зберігання продукції відповідно до вимог ринку;
4. Маркетинг продукції учасників;
5. Закупівля та використання машин та обладнання.

§ 38 Визнання

(1) Лісогосподарське товариство визнається компетентним органом відповідно до земельного законодавства на підставі заяви, якщо воно відповідає наступним вимогам:

1. Це має бути юридична особа приватного права;
2. вона має бути придатною для того, щоб мати тривалий вплив на адаптацію лісогосподарського виробництва та продаж лісогосподарської продукції;
3. його статут або партнерська угода повинні містити положення про
 - a) їхнє завдання;
 - b) фінансування завдання;
4. вона повинна дозволяти існувати значній конкуренції на ринку деревини.

(2) Компетентний орган відповідно до земельного законодавства може дозволити окремим землевласникам, які не можуть бути членами об'єднання або асоціації лісового менеджменту, вступити до лісогосподарського об'єднання.

(3) §19 та 20 застосовуються відповідно.

Частина V Додаткові положення

§ 39 Інші лісогосподарські об'єднання

- (1) Лісогосподарські об'єднання, створені відповідно до Постанови про створення господарських об'єднань у лісовій промисловості від 7 травня 1943 року (Reichsgesetzblatt I, с. 298), вважаються еквівалентними господарським об'єднанням у лісовій промисловості, якщо їхня мета не обмежується повністю або переважно наймом персоналу.
- (2) Якщо об'єднання лісового менеджменту, зазначені в абзаці 1, своєчасно не привели свої статuti у відповідність до положень Закону про лісогосподарські об'єднання від 1 вересня 1969 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 1543), з останніми змінами, внесеними Вступним законом до Кримінального кодексу від 2 березня 1974 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 469), компетентний орган земельного законодавства може видати статут відповідно до § 25.
- (3) Лісогосподарські об'єднання приватного права, раніше визнані відповідно до земельного законодавства, мають такий самий статус, як і визнані об'єднання лісового менеджменту, доки вони не будуть прямо визнані відповідно до статті 18, але не довше, ніж протягом чотирьох років після набуття чинності цим Законом. Те саме стосується неформально визнаних об'єднань приватного права та землевласників, які уклали договори з органом лісового господарства про спільне управління, якщо компетентний орган відповідно до Земельного закону визнає, що вони до цього часу виконали принаймні вимоги статті 17 та пунктів 2, 6 і 7 частини 1 статті 18 і мають право на підтримку.
- (4) У всіх інших аспектах положення державного законодавства щодо об'єднання лісових підприємств залишаються незмінними.

§ 40 Звільнення від дії положень Закону про захист від обмежень конкуренції

- (1) § 1 Закону про обмеження конкуренції не застосовується до рішень підприємств лісового менеджменту, визнаних об'єднань лісового менеджменту, лісогосподарських асоціацій та лісогосподарських об'єднань, якщо вони стосуються лісогосподарського виробництва та реалізації лісогосподарської продукції. Те ж саме стосується публічно-правових лісогосподарських кооперативів та подібних лісогосподарських об'єднань, утворених відповідно до федерального земельного законодавства, за умови, що вони допускають існування значної конкуренції на ринку деревини.
- (2) Визнане лісогосподарське товариство в розумінні цього Закону може консультувати своїх членів з питань ціноутворення і з цією метою надавати цінові рекомендації своїм членам.
- (3) За умови дотримання положень пунктів (1) і (2) та статті 46, положення Закону про обмеження конкуренції в інших випадках залишаються незмінними.
- (4) Об'єднання лісогосподарських виробників - це лісогосподарські громади, лісогосподарські кооперативи, лісогосподарські асоціації, кооперативи власників та подібні об'єднання, сфера діяльності яких суттєво не виходить за межі району або муніципалітету і які створені або були створені для спільного здійснення лісогосподарських заходів.

Розділ чотири

Сприяння розвитку лісового господарства, обов'язок надавати інформацію

§ 41 Сприяння розвитку

- (1) Лісове господарство підлягає публічній підтримці з огляду на використання, захист та рекреаційні функції лісу відповідно до § 1.
- (2) Підтримка спрямовується, зокрема, на забезпечення загальних умов для економічної життєздатності інвестицій у збереження та стале управління лісами. З цією метою лісовому сектору надається можливість використовувати та утримувати ліси на економічно прийнятних умовах, враховуючи їхні природні та економічні характеристики, насамперед за допомогою економічної, транспортної, сільськогосподарської, соціальної та фіскальної політики.
- (3) Федеральний уряд на підставі економічних результатів діяльності земельних управлінь лісового господарства та статистики ведення лісового господарства у звіті відповідно до § 4 Закону про сільське господарство від 5 вересня 1955 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 565) інформує Бундестаг Німеччини про стан і розвиток лісового господарства та структуру деревообробної промисловості на федеральній території, а також про заходи, необхідні для сприяння розвитку лісового господарства. Цей звіт також охоплює стреси, що виникають у зв'язку з захисними та рекреаційними функціями лісів.
- (4) Федеральний уряд бере участь у фінансовій підтримці лісового господарства відповідно до Закону про спільне завдання "Вдосконалення сільськогосподарської структури та захист узбережжя" від 3 вересня 1969 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 1573) з поправками, внесеними Законом про внесення змін до законів про спільні завдання від 23 грудня 1971 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 2140).

(5) Можна отримувати державні гранти на підставі закону, зазначеного в пункті 4:

- лісогосподарські об'єднання в розумінні цього Закону та інші еквівалентні лісогосподарські об'єднання згідно зі статтею 39, а також публічно-правові лісогосподарські спілки, утворені відповідно до законодавства федеральної землі, та подібні об'єднання, включаючи громадські ліси, якщо їхнє завдання поширюється на вдосконалення лісогосподарського виробництва або сприяння збуту лісогосподарської продукції, а також якщо вони допускають існування значної конкуренції на ринку деревини;
- Власники сільськогосподарських чи лісогосподарських підприємств або землевласники, за умови, що їхні лісогосподарські проекти не субсидуються через лісогосподарські асоціації.

§ 41a Дослідження лісів

(1) З метою виконання завдань цього Закону та імплементації правових актів Європейського Союзу або угод, обов'язкових до виконання згідно з міжнародним правом у сфері дії цього Закону, кожні десять років на вибірковій основі проводиться великомасштабна інвентаризація лісів, що охоплює всю федеральну територію (Федеральна інвентаризація лісів), з урахуванням положень підрозділу(3). Вона повинна давати загальне уявлення про стан лісів на великій території та можливості лісогосподарського виробництва. Необхідні ви мірювання та описи стану лісів (основні дані) повинні проводитися відповідно до стандартизованої процедури. Слід також звернути увагу на зручність використання базових даних у контексті моніторингу відповідно до статті 6 Федерального закону про охорону природи.

(2) Землі збирають основні дані, зазначені в параграфі 1; Федеральне міністерство продовольства та сільського господарства узагальнює та аналізує їх.

(3) З метою виконання зобов'язань щодо звітності, які випливають з обов'язкових міжнародних угод про захист клімату, Федеральне міністерство продовольства та сільського господарства збирає дані про запаси вуглецю в лісах за роки між двома національними інвентаризаціями лісів, якщо це необхідно.

(4) Особи, яким доручено підготовку та проведення лісогосподарських обстежень, зазначених у пунктах 1 і 3, а також у правових розпорядженнях відповідно до пункту 6, мають право входити на земельні ділянки для виконання своїх повноважень і здійснювати необхідний збір даних і відбір зразків на цих ділянках.

(5) Федеральне міністерство продовольства та сільського господарства уповноважене видавати детальніші положення щодо процедури відбору проб для федеральної інвентаризації лісів та основних даних, які мають бути визначені в законодавчому порядку за погодженням з Бундесратом.

(6) Федеральне міністерство продовольства та сільського господарства може своїм розпорядженням, що підлягає затвердженню Бундесратом, надати такі дані

- про запас поживних речовин та забруднювальне навантаження на лісові ґрунти (обстеження стану ґрунтів),
- для життєздатності лісів,
- про взаємодію в лісових екосистемах

та видати більш детальні положення щодо термінів, процедур, які необхідно застосувати, та основних даних, які необхідно визначити. У разі видання розпорядження відповідно до речення 1, пункт 2 застосовується відповідно.

§ 42 Обов'язок надавати інформацію

(1) Фізичні та юридичні особи, а також інші об'єднання осіб зобов'язані на вимогу надавати компетентним органам інформацію, необхідну для виконання завдань, покладених на них цим Законом або на його підставі.

(2) Особа, яка зобов'язана надати інформацію, може відмовитися відповідати на запитання, відповідь на які може наразити її або одного з родичів, зазначених у частинах 1 - 3 статті 383 Цивільного процесуального кодексу, на ризик кримінального переслідування або притягнення до відповідальності відповідно до Закону про адміністративні правопорушення.

§ 43 Порушення обов'язку надавати інформацію

(1) Будь-яка особа, яка навмисно або з необережності не надає інформацію або надає її неправильно, не в повному обсязі або несвоєчасно, всупереч статті 42 (1), вважається такою, що вчинила адміністративне правопорушення.

(2) Адміністративне правопорушення тягне за собою накладення штрафу в розмірі до десяти тисяч євро.

Розділ п'ять **Прикінцеві положення**

§ 44 Загальні адміністративні положення

Федеральне міністерство продовольства та сільського господарства за погодженням з Бундесратом видає загальні адміністративні положення, необхідні для імплементації розділів 15-40 та 41а.

§ 45 Застосування закону в особливих випадках

- (1) На територіях, що використовуються для
 1. оборони, в тому числі захисту цивільного населення,
 2. Федеральної поліції або
 3. цивільних авіаперевезень,державні нормативні акти, видані відповідно до §§ 6, 7 і 9-13 цього Закону, застосовуються лише в тій мірі, в якій це не шкодить цільовому використанню.
- (2) Якщо у випадку проєктів, що слугують цілям, зазначеним у пунктах 1 і 2 абзацу (1), ліс має бути переведений в інший вид використання (пункт 9), територія має бути заліснена вперше (пункт 10), захисні ліси (пункт 12) або рекреаційні ліси (пункт 13) мають бути використані для цілей, зазначених у пунктах 1 і 2 абзацу (1), необхідно провести консультації з вищим органом управління лісовим господарством. Якщо необхідно відхилитися від думки цього органу, компетентне федеральне міністерство приймає рішення про це за погодженням із зацікавленими федеральними міністерствами та після консультацій з вищим земельним органом, уповноваженим відповідно до земельного законодавства. Якщо процедура слухань відбувається відповідно до статті 1 Закону про закупівлю землі, статті 1 Закону про природоохоронні зони або статті 30 (3) Закону про повітряний рух, лісогосподарські вимоги мають бути остаточно обговорені в рамках цієї процедури.
- (3) Органи влади Федерації, а також федеральні корпорації, установи та фонди публічного права повинні дотримуватися положень § 8 при плануванні та здійсненні заходів, які передбачають використання лісових територій або можуть вплинути на лісові території.
- (4) Пункти 1 і 2 не застосовуються в землі Берлін.

§ 46 Інші положення в особливих випадках

- (1) Вимоги щодо винятків у розумінні статті 2 Закону про обмеження конкуренції вважаються виконаними для рішень та угод про лісогосподарські заходи неурядових або урядових організацій чи їхніх об'єднань, які не пов'язані з маркетингом деревини, якщо положення Закону про обмеження конкуренції застосовуються до цих рішень та угод. Заходи в розумінні речення 1 включають сфери планування та здійснення лісогосподарських заходів, маркування, заготівлі та постачання необробленої деревини аж до її обліку.
- (2) Оскільки положення статті 101 Договору про функціонування Європейського Союзу застосовуються до рішень та угод у значенні пункту 1, вважається, що умови для виключення у значенні статті 101(3) Договору про функціонування Європейського Союзу виконані.
- (3) Федеральне міністерство продовольства та сільського господарства за погодженням з Федеральним міністерством економіки та енергетики до 31 грудня 2022 року, але не пізніше ніж до 31 грудня 2022 року, а потім кожні три роки подає Бундестагу звіт про те, чи залишаються положення параграфів 1 та 2 необхідними для забезпечення загальнонаціонального постачання лісогосподарських послуг на розумних умовах та недискримінаційного доступу до цих послуг для всіх власників лісів, і якщо так, то якою мірою. Звіти повинні містити пропозиції щодо будь-яких необхідних змін до нормативно-правових актів, беручи до уваги, зокрема, розвиток спільнот лісогосподарських підприємств, що підлягають підтримці.

§ 47

(відмінено)

§ 48 Набрання чинності, скасування нормативно-правових актів

- (1) Цей Закон набирає чинності на наступний день після його опублікування.
- (2) Наступні положення втрачають чинність в той же час:

1. Закон про лісогосподарські об'єднання від 1 вересня 1969 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 1543), з останніми змінами, внесеними Вступним законом до Кримінального кодексу від 2 березня 1974 року (Бюлетень федеральних законів I, с. 469);
2. Постанова про сприяння розвитку лісового господарства та пасовищ від 7 лютого 1924 року (Бюлетень Законів Рейху I, с. 50);
3. Закон проти знищення лісів від 18 січня 1934 року (Бюлетень Законів Рейху I, с. 37) зі змінами, внесеними Імплементційним законом до Закону про нормативні правопорушення від 24 травня 1968 року (Бюлетень Федеральних Законів I, с. 503);
4. Постанова про запобігання та боротьбу з лісовими пожежами в лісах, що не належать Рейху або федеральним землям, від 18 червня 1937 року (Бюлетень Законів Рейху I, с. 721);
5. Постанова про заохочення виробництва деревини від 30 липня 1937 року (Бюлетень Законів Рейху I, с. 876).

[На початок сторінки](#) [Імпресум](#) [Захист даних](#) [Декларація про доступність](#) [Роздрукувати сторінку](#)
[зворотнього зв'язку](#)
